

beslægtede Afgifter, f. Gr. Skifteafgiften, saa er der endnu større Ubillighed tilstede, thi som bekjendt svares jo Skifteafgiften efter Voets Masse, og hvad enten der er nogen Arv eller ikke, bliver Skifteafgiften omtrent den samme. Jeg vil henlede den høitærede Finantsministers Opmærksomhed paa dette Punkt. Jeg troer, at det netop er denne Deel af de indirecte Afgifter, som trænger allerhaardst til at blive omordnet; det er den, som nu indflyder i Statskassen under Navn af Retsportler der, hvor Embedsmanden er sat paa fast Gage. Da Discussionen har været saalænge, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

S. Hjør: Discussionen over denne Sag har nu været i 2 Dage, og jeg kunde derfor næsten fristes til at frasalbe Ordet; jeg agter heller ikke at gjøre meget lang Brug heraf, men jeg kan dog i alt Fald ikke tilbageholde nogle Bemærkninger. Jeg maa da for det Første tilstaae, at den Skildring, som det ærede Medlem, der nu satte sig, gav af sidste Aars Høst i Sylland og af Skatteevnen i Almindelighed, saavel som den, det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen) gav, efter min Opfattelse ikke er saa lidt mere rigtig, end den, som vi hørte af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Bærtelesen), hvilket undrer mig saameget mere, som det ærede sidstnævnte Medlem og jeg ere fra samme Egn. Det ærede Medlem gjorde sig Umage for at gaae i Detail, og navnlig vilde han bevise, at vår Høsten iaar ikke saa rigtig som andre Aar i Genhold til Mængde, erstattedes dette fuldkomment ved Kornets større Vægt og Foderets større Kraft; men jeg troer dog, at alle Ubildede, som kjende lidt til Forholdene, ville indrømme mig, at Enhver, han være nu større eller mindre Eiendomsbesidder, ikke har saa ubetydelig mindre Indtægt af sine Producter iaar end i de foregaaende Aar, og at han med god Føie, uden at klage, høit tør sige, at den sidste Høst er under en Middeelhøst. Som Følge heraf vil det foreliggende Lovforslag komme meget ubeleiligt for de Allersleste; dette er erkjendt fra adskillige Sider, og jeg giver fuldkommen Medhold dertil. Jeg hører ikke til dem, der ere blevne over-

raskede ved at see den høitærede Finantsminister forelægge dette Lovforslag; jeg vil endog indrømme, at jeg ikke vilde være bleven overrasket ved at see, at han havde forlangt et Par Millioner til; thi efter hvad der er foregaaet i de sidste Par Aar, har jeg allerede for lang Tid tilbage tænkt mig, at man vilde see noget Saadant, saasnart vi kom sammen iaar, men Gaaden, hvorfor der ikke forlanges mere, er tildeels bleven løst for mig af Finantsministeren. I det Foredrag, han har holdt, har han nemlig sagt os, at han har taget betydeligt Hensyn til dette Aars flette Afgrøde, hvorfor jeg vil takke ham, og jeg forener mit Dnske med mange Andres, at man, hvis det er muligt, vil forstaae Skatteyderne for denne Skat iaar, hvorledes det end gaaer i Fremtiden. Vi vente ikke bestandigt et saa sørgeligt Udbytte som iaar; vi haabe, at der vil komme Tider, da vi bedre ville kunne bære Byrden end iaar. — Hvad der mere har overrasket mig, er, at adskillige Herrer og navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) gave Jernbanerne i Sylland Skylden for den Skattelov, der her foreligger. Dette undrer mig saameget mere, som Indenrigsministeren, hvis jeg ikke skulde huske meget feil, da en lignende Uttring kom frem under Finantslovens Behandling, gjorde opmærksom paa, at der til de ifjor vedtagne Jernbaner og til Havneanlæget ved Esbjerg endnu ikke er forlangt Noget. Vel veed jeg nok, at der paa den foreliggende Finantslov fordres en ikke ubetydelig Sum, men den kan ikke tynge nu, den kommer først i Fremtiden. Jeg havde derimod troet, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, der er saa godt inde i hele vor Statsstyrelse, og som godt veed, hvorfra Trykket kommer, ogsaa vilde have nævnt Hæverorganisationen, thi jeg skulde tage meget feil, om det ikke er den, der kommer og hilser paa os ved Skattelove som denne. Af alle de foregaaende Talere, som hidtil have havt Ordet, er der endnu ingen, der har paavist dette Punkt som et, hvor der kunde tænkes paa betydelige Besparelser, men jeg vil tilstaae, at mit Dnske knytter sig hertil. De andre Besparelser gennem Embedernes Reducering har jeg ingen Mening om og intet Haab om, og jeg er